

Prof. emer. dr. med.

Heinrich Koppel

sünd. 29. dets. 1863.

surm. 16. dets. 1944.

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

657398501

Viimsel voodil.

I

Viisil: Oh Jeesus, Sinu valu 237-b.

Ma olen täiest annud
End Isa hooleks nüüd,
Kes piiri elul' pannud,
Mind kutsub ära siit.
Ei surm tee mulle kahju,
Vaid kasuks tuleb ta:
Ma Issandas siit lahkun
Nüüd rahu, rõõmuga.

Mu tee mind viib siit ära,
Sust, ilm, ei hooli ma,
Ei ihka ma su vara,
Vaid taeva püüan ma.
Ma valmis! ei ma enam
End taha koormata,
Ma Issandas siit lahkun
Nüüd rahu, rõõmuga.

Ju kalli rõõmulinna
Mull' Jeesus valmistas,
Nüüd rõõmsast ruttan sinna,
Kus on mu kuningas.
Mis võib mull' kahjuks saada,
Kui Kristus minuga?
Ma Issandas siit lahkun
Nüüd rahu, rõõmuga.

II

Viisil: Jeruusalemm, sa püha taevalinn. P. 270.

Kui elupäev kord hakkab
veerema,
Mind haarab hämarik,
Oh, et siis oma kuldse kumaga
Mul tõuseks igavik!
Siis kaduvusest ruttan
Ma Jeesu varjule,
Seal oma pattu nutan
Kui usklik lapsuke.

Su peale, Issand, mina alati
Täis rõõmu lootma jään,
Küll siis veel viimse hinge-
tõmbeni
Ma Sinu armu näen,
Mis elust vaevast
Mind päästab, ülendab,
Mu viimsest ärkamisest
Mull' ette kuulutab.

Kui tee on käidud, lõpnud
elutöö

Ja silmad kustuvad,
Oh, et siis paistaks läbi surmaöö
Mull' tähed heledad!
Siis veel kord palves heidan
Su ette, Issand, ma,
Su armusse end peidan,
Et vii mind koju Sa!

Viimsele teele.

I

Viisil: Kes Jumalat nii laseb teha. P. 143, Ka P. lisa 112.

Mu tee on käidud, koju minna
Nüüd laske väsind rändaja,
Siit võõrsilt laske saada sinna
Mind, kus mu õige kodumaa:
Kus minu valud vaikivad
Ja kuivand silmapisarad.

Seal pärin püha isamaja,
Mis vereohvril valmistand
Krist Jeesus mull', mu Lunastaja,
Kui Kolgatal Ta kustutand
Mu võla — kui Ta surnud seal
On suures valus risti peal.

See risti ette kummardanud
Ma olen oma okasteel,
Nüüd armujõud mind ülendanud
Ja surmast viinud ellu veel:
Seepärast laske lahkuda
Mind sinna, kus mu kodumaa!

V. I. II. M. Lipp.

II

Omal viisil 486.

Las' ma läen, las' ma läen	Valgusta, valgusta,
Sinna, kus ma Jeesust näen!	Päike, pilved kaota!
Seda üksi taga nõuan,	Seda aega ootan väga,
Et Ta palge ette jõuan,	Millal kõige vagadega
Igavesti sinna jään.	Näen Su palet rõõmuga.

Ingli hääl, ingli hääl,
Kostab minu vastu sääl!
Kus on tiivad, kus on tiivad,
Mis mind hädaorust viivad
Siionisse täna veel!

Viimsel voodil.

I

Viisil: Oh Jeesus, Sinu valu 237-b.

Ma olen täiest annud End Isa hooleks nüüd, Kes piiri elul' pannud, Mind kutsub ära siit. Ei surm tee mulle kahju, Vaid kasuks tuleb ta: Ma Issandas siit lahkun Nüüd rahu, rõõmuga.	Mu tee mind viib siit ära, Sust, ilm, ei hooli ma, Ei ihka ma su vara, Vaid taeva püüan ma. Ma valmis! ei ma enam End taha koormata, Ma Issandas siit lahkun Nüüd rahu, rõõmuga.
--	---

Ju kalli rõõmulinna
Mull' Jeesus valmistas,
Nüüd rõõmsast ruttan sinna,
Kus on mu kuningas.
Mis võib mull' kahjuks saada,
Kui Kristus minuga?
Ma Issandas siit lahkun
Nüüd rahu, rõõmuga.

II

Viisil: Jeruusalemm, sa püha taevalinn. P. 270.

Kui elupäev kord hakkab Mind haarab hämarik, Oh, et siis oma kuldse kumaga Mul tõuseks igavik! Siis kaduvusest ruttan Ma Jeesu varjule, Seal oma pattu nutan Kui usklik lapsuke.	Su peale, Issand, mina alati Täis rõõmu lootma jään, Küll siis veel viimse hinge- tõmbeni Ma Sinu armu näen, Mis elust vaevast Mind päästab, ülendab, Mu viimsest ärkamisest Mull' ette kuulutab.
---	---

Kui tee on käidud, lõpnud
elutöö
Ja silmad kustuvad,
Oh, et siis paistaks läbi surmaöö
Mull' tähed heledad!
Siis veel kord palves heidan
Su ette, Issand, ma,
Su armusse end peidan,
Et vii mind koju Sa!

V. I. II. A. Willigerode.

Viimsele teele.

I

Viisil: Kes Jumalat nii laseb teha. P. 143, Ka P. lisa 112.

Mu tee on käidud, koju minna
Nüüd laske väsind rändaja,
Siit võõrsilt laske saada sinna
Mind, kus mu õige kodumaa:
Kus minu valud vaikivad
Ja kuivand silmapisarad.

Seal pärin püha isamaja,
Mis vereohvril valmistan
Krist Jeesus mull', mu Lunastaja,
Kui Kolgatal Ta kustutand
Mu võla — kui Ta surnud seal
On suures valus risti peal.

See risti ette kummardanud
Ma olen oma okasteel,
Nüüd armujõud mind ülendanud
Ja surmast viinud ellu veel:
Seepärast laske lahkuda
Mind sinna, kus mu kodumaa!

V. I. II. M. Lipp.

II

Omal viisil 486.

Las' ma läen, las' ma läen Sinna, kus ma Jeesust näen! Seda üksi taga nõuan, Et Ta palge ette jõuan, Igavesti sinna jään.	Valgusta, valgusta, Päike, pilved kaota! Seda aega ootan väga, Millal kõige vagadega Näen Su palet rõõmuga.
---	---

Ingli hääl, ingli hääl,
Kostab minu vastu sääl!
Kus on tiivad, kus on tiivad,
Mis mind hädaorust viivad
Siionisse täna veel!

Kalmistul.

I

Viisil: Jeesus, rõõmustaja. P. 324.

Koju soovib süda, Ihkab isakoda, Et saaks puhkele. Ilmamaru mürast, Viha, vaenu kärast Vaikse rahusse. Mõistis küll kord meelgi mul Sada soovi sepitseda; Nüüd — saaks koju süda.	Koju soovib süda, Ihkab unustada Valu, väsimust. Tahad saata, Jumal, Sa mull' jõuetumal' Veelgi võitlemist, Vaikselt ma siis tahan ka Kanda veel ja kannatada: Kord saab koju süda.
---	---

Koju soovib süda,
Sadamasse saada
Püüab laevuke.
Merre oja ruttab,
Isale laps tõttab,
Et saaks **unele**.
Rõõm ja nutt pea vaikinud.
Võiksin ma'gi lõpetada!
Koju soovib süda!

V. I. II. K. Gerock'i j. vabalt A. Habicht.

II

Omal viisil 9.

Mu elu Kristus ise, Surm mulle kasuks ka, Tall' annan hingekese, Siis õndsast lahkun ma.	Kui, Issand, tahad seda, Et pean lahkuma, Siis lõpeta kõik häda, Et rahus suren ma.
---	--

Las' mind Su külge jääda
Kui usklik lapsuke,
Ja elu nõnda seada,
Et saan siit taevasse.

Kinnisel haul.

Viisil: Nüüd hingvad inimesed. P. 117.

Nüüd on mul imeilus, Ma uinun õhtuvilus Ja ootan ärkamist: Mu öö mul muutub koiduks Ja võitlemise võiduks Mu elu — Issand Jeesus Krist.	Sest Jumalaga jääge, Mu armsad, ärge saage Nii kurvaks koguni, Surm võis meid lahutada, Arm võtab ühendada Meid isakojas jällegi.
--	--

V. I. II. M. Lipp.